

M.A.LIBRARY, A.M.U.

ت امیرزاین امیرزاین میر سرا کمانوی (۱) این بال شیره کمن بهلوی بسة نقشش ثنا بدان ثوخ وثنك وا ومنثرق راسلامے از فرنگ ورء انتبس كفتدام بنيام نثرق اه فا من رختی بسنام شرق یا تو گونم او که بوو ومن کیم تأستناسات ووم فود من ا و زا فرگی جوانامن شررق شعب کیرمن زوم بیران شرق اوهمن را وسے میں بروروق من ومسيدم از زمين مرو و ا و بوملبل ورحمین فرووس کوشس من تصحرا جي روس كرم فرونس

وو دانات عمير كائنات برووتي معات اندمان او برمیند من مینوز اندرشسه بردو فنحرص فسندا أتبنها زا وة وريائے تا بيداكنان مردو کو مرار حمند و ناب دار ناگریان صدف را بردربد الإنتوخي ورنزفت ازم تبيد ن ما غوش صدف تا م مبنوز ورمسير بحرنا يا بم منوز تناسيمن رمن سكانه رفت از ممتنانم ننی بیمانه رفت نخت كسرك زيريات اوتهم ن شکوهٔ خسروی اورا دیم رنگ و آب شاعری خوا برزمن و مدست ولری فوابد زمن م نظر سبتانی جانم ندید آتنكارم وبدوتهيا كم مديد صحبت خانناك وآثث وسركفت فطرت من عشق را در رگرفت غی رموز ملک و رس برمن کشوه نقشب غيرا زبر ووشيه مراود برگ کل زنگیس رمضمون من ت معرع من طل فرخون من آ

ورکال این جنوں فرزانگیست نا نه بیداری شن و بوانگیست ور دیارست نوارم کرده اند از مبزر سدما به وارم کرده اند طارم درگاسنان غووغرب لاله وكل از نوا بم بي نصيب ب كد كروول غله ودول رورت وات برمرف كمما صفيرت وبدة است صروكيوا باب افات ما توارث بالحات انطی در وشت نویش زراه فیت ارُومِ اوسورُ إلا أُولْهِم رفت مست رکی تورانیان ندمیل مصرمای افنا وه درگردابنیل آل عثمان در شکینج روزگار منترق ومغرب زنونشو كالهزار خاكرايران ماندوا برانی نماند عشق را آئين سلما في نماند سوزوسا زِ زندگی رفت از گِلش آل كهن الشش فسرو اندر وليش المربت المائكم دابندة غود فرو شنے ول زویں کبست

ورمسلما رسشا ن محبوبی نماند خالدٌ و فاروقٌ و الّه بي نماند ازغم دیں سینر صدعاک او تأزه كن أبنن صديق وسنم بيون صبابر لالتي عسدا كذر منت آوارهٔ کوه و ومن دررگ او خن شیران موجزن زیرک وروئین تن روشن حبیب همیشیم او چون حرّه ما زان نزیب سمت خود از جها نابافند كوكم تفت ديرا و نا نا فند ورفهتا ل خلوتے ورزیرهٔ رکشخیر زندگی نا و بد ہ كوش در تهذيب فغان ميو مان تو رمخت بهم تا زصدیقان به مت شوی بهروي سرمائه وتت شوي زندكى جداست وانتفاق نبيت جزيعكم نفس وآفاق نبيت

) ایں خبر را بینی مگیر يدكل ، صاحبام التثاب ر دکیها رضمیرش بے محار رَبِّ رِوْتِي از زبان او جيميد ماشيا علم الاسماك بم عصا و بم يرسفياك حكمت وماست مى بندر دوغ لم استباه وا دمغرب را فروغ فاك رەجزرىزۇالماسىنىي على و دولت عنبار طن است علم و د ولت نظم كا رملت مت آل ہے از سینیز احرارگیر واں دگر از سینیز کسارگر ورشكم وار دكهر حوي سومنات ومشنه زن در میکرار کائنات لعل ناب اندر برخشان نوست برني سينا وفيستان نوست

ك بساشيطال كداورسكي اے بساآ دم کہ البیبی کست اندرون او جو واغ لاله و و و رنگيا ونبرنگ و د او نمو د ب زنوستبین و دغل سرمین و غدر و نفاق اندرنبل ر تکراے خروصاحب نظر نیست برکے کہ می الدکھر سترمرک وزندگی برما کشا د شيرروي سيم بإك زاد تېرېلاک امت شېپ که بو د رانگهرچسندل کما ن روندعود" (روی) سروری در دین^ط غدم*ت گری آ* مدل فاروقی و فقر ~~میدری آ~~ در بحرم کا رائے ملک و دیں یا دل نو دیک نفس علوت گزیں بركه بالقع وكمين تورشت بيج مخيساز كمند اونجست ویده سداروخدا اندنشس زی در قبائے خسروی دروشش ری فابدطت تتحسنشا ومراد ثنيغ اورابرق وتندرغانه زاد

له جندل - پنجفر

بم فقراء بم شركوول فرس ورميان سينه ولء ويندوش غرق بووش درزره بالاو دوشس ورشهنشاسی فقیری کرده اند آن ملهامًا ل كرميري كرده اند مثل مل ت در مدائن بوده ند درامارت فقررا افزو ده اند وست اوجرتنع وقرك الثت عمران بود وسامات ماشت . محروبر وركوت بروا ما ن وست بركونش مصطفاسا مان وست فرة وعشق نبى از عی طلب سوز صلف وعلى أزق طلب برگ ساز کاننات زعشق او زانگەملت راج<u>ا</u>ت ازعشق او^ت عوبرينها كالبوداندروجود مبلوة بيروة او وانموو عنق او روزنست كورا تنام روح راجرعشق أوآرام نميت نببزوا ندركروشس ورعاعشق وقيستنان تازم كن بينام عشق افال

•

بسالمدادم المحرار 6

Ca:

The state of the s

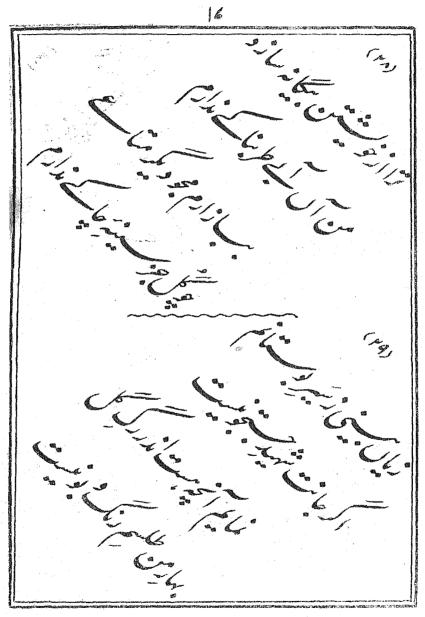
ACCRECATION CONTRACTOR

The Color of the C

Contract of the second of the Con Con الروراد المرابية So Care and a second se

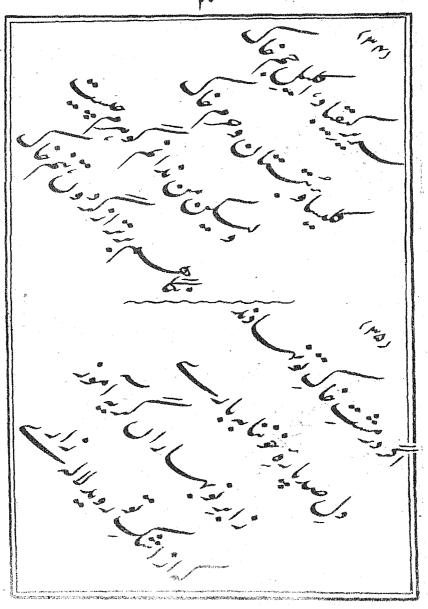
IN Contract of the contract of

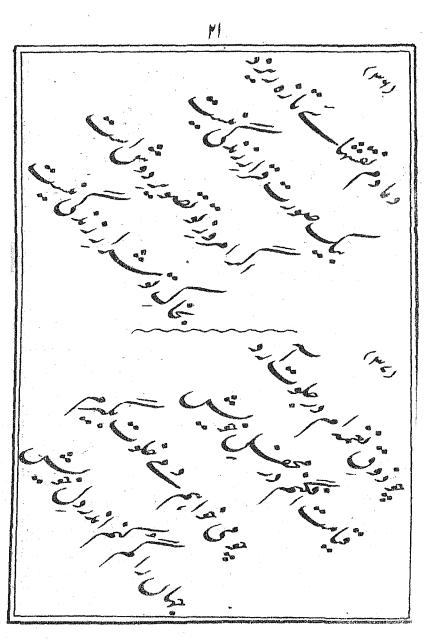
THE PARKS OF THE P

ما عنصر خود را فزودم

Se de la company

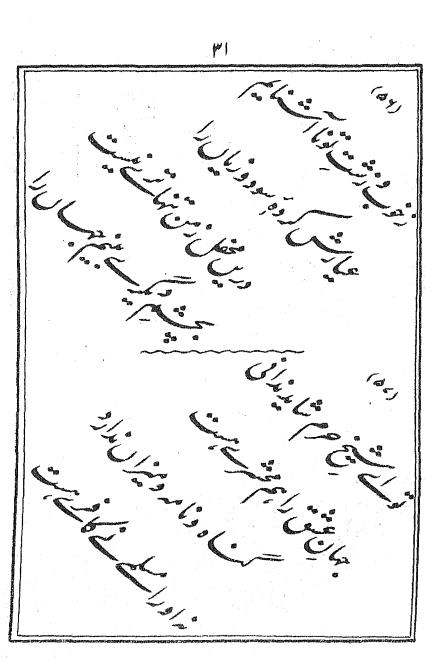

MA

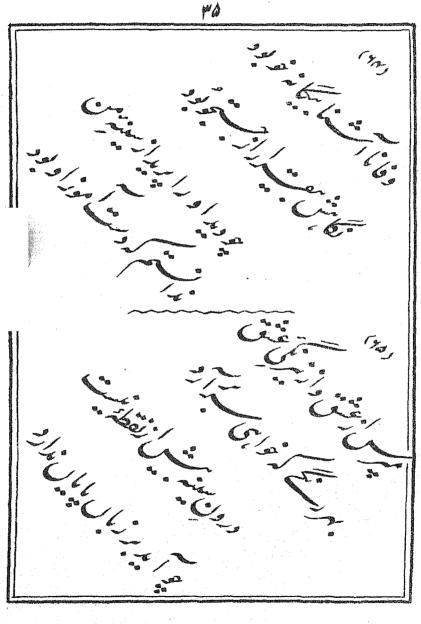
Armson Ar

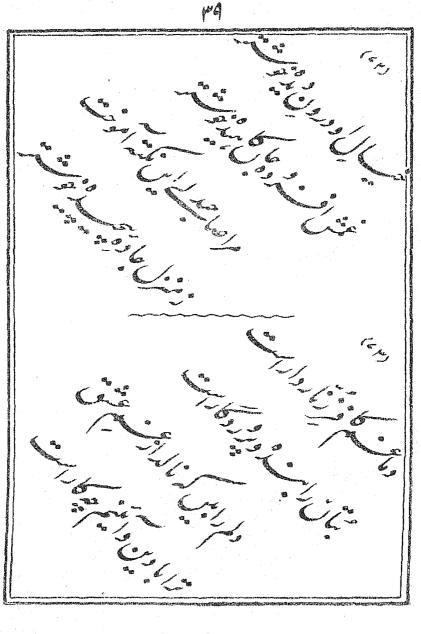
To Control of the Con ANTERIORINA NAMES

The Contract of the Contract o

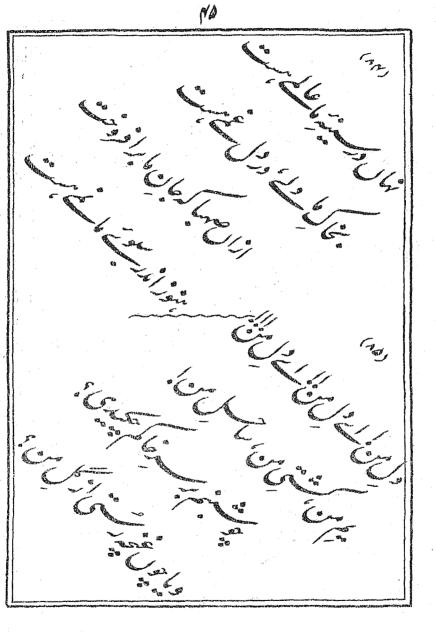
Charles and the charles and th MA

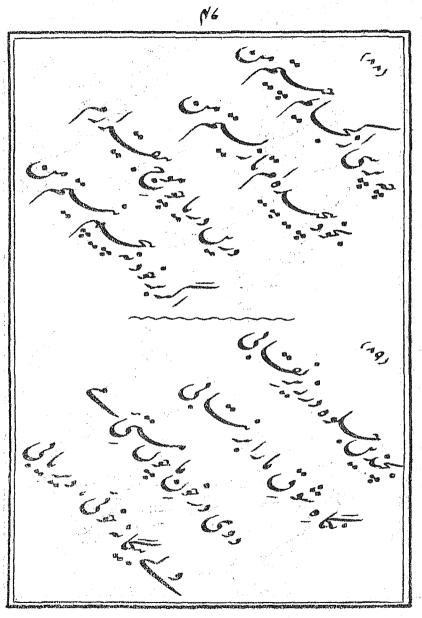

A STOCKETON CONTRACT OF THE STOCKETON CONTRA

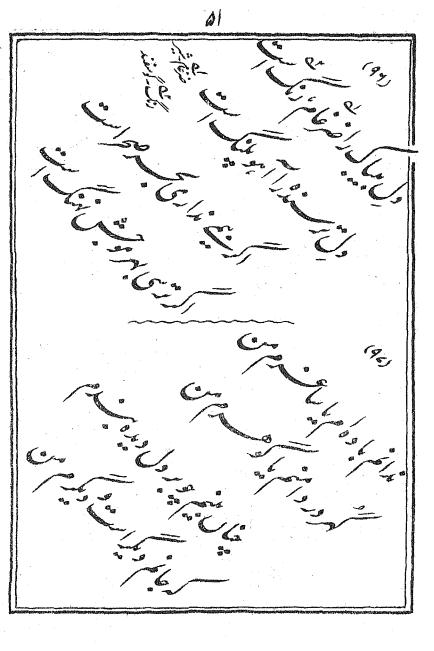
MP

Abstraction of the state of the

ACCEPTAGE OF THE PARTY OF THE P Control of the state of the sta

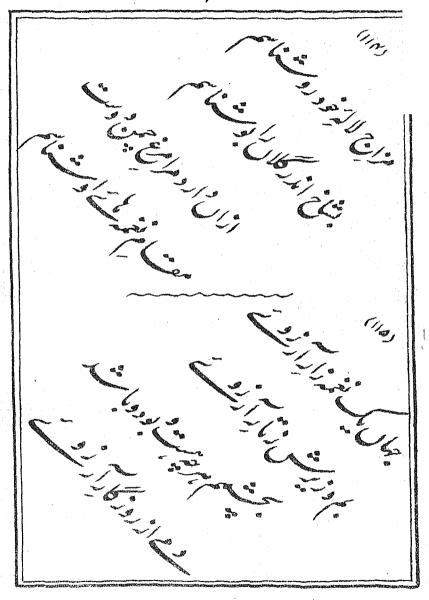
Co. The state of the s

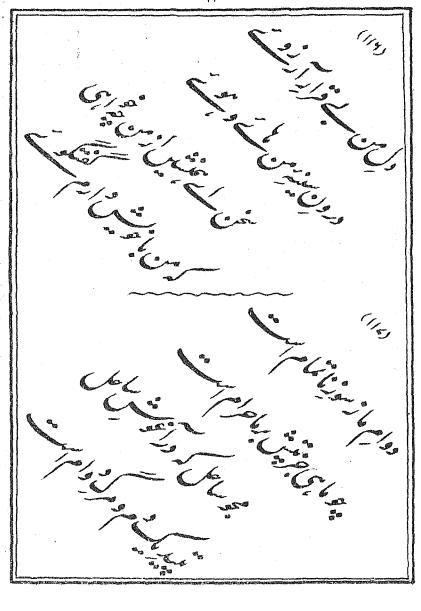
The second secon

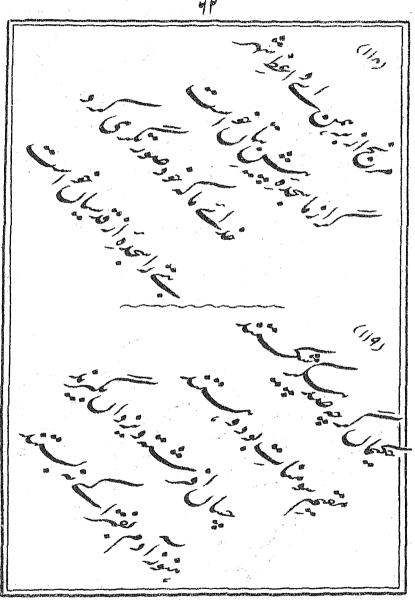
Assertion and the second secon

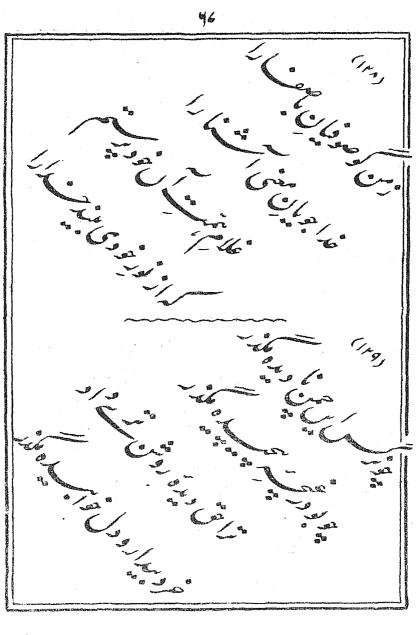
and a series of the series of Contract of the Contract of th

The state of the s

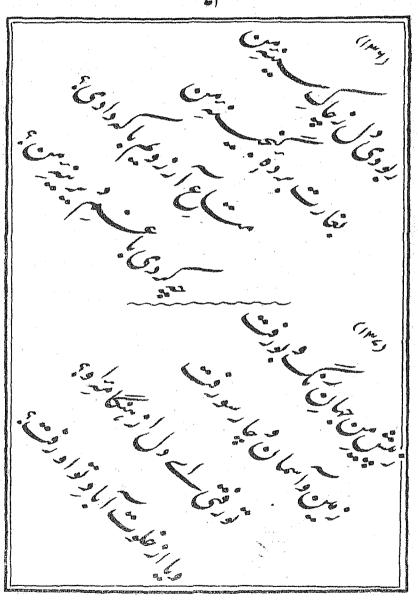

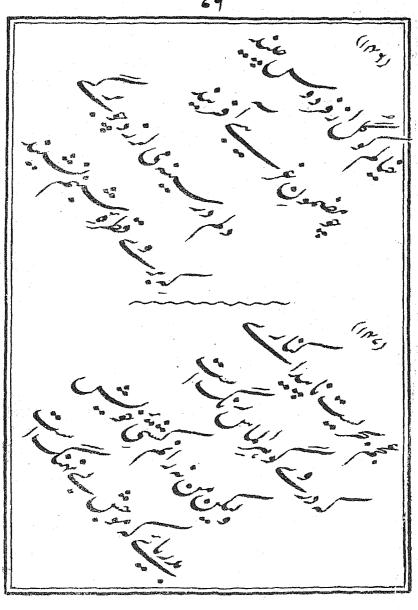
199 Constant of the state of th Contract of the state of the st

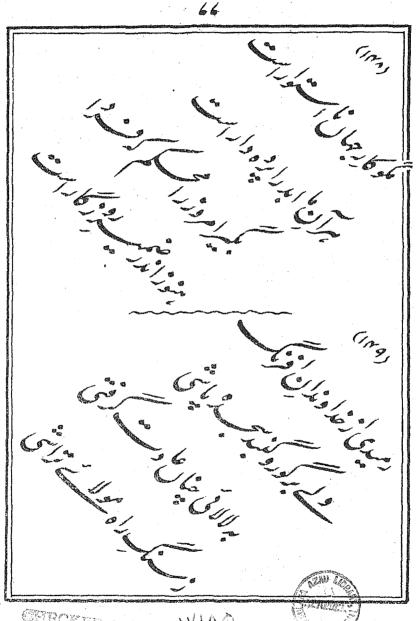

صَدى دا تبزر ميزان ومجل گلاميني دُعُرفی) ك نواراً نلخ ترى ن في ون نغمه كم يا بي

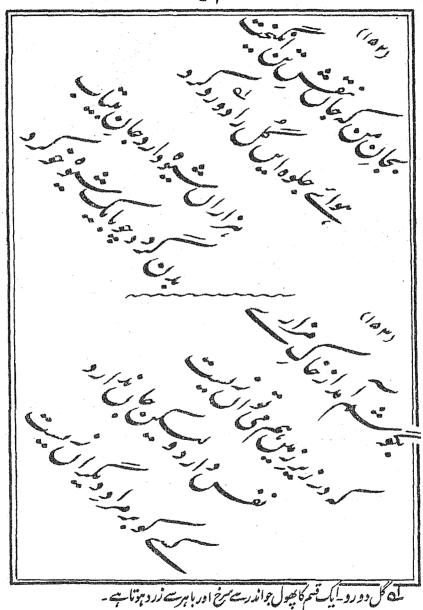
Tier of the state

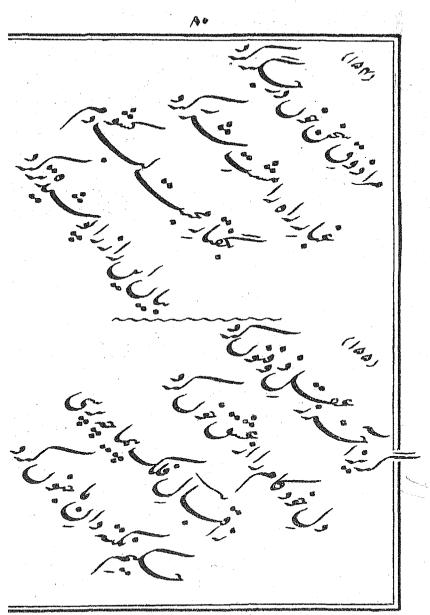
Se Common de Com The state of the s

CEECKED INC. on NYIND

به نمرم نوش را نظاره کنم باین بهانه سر بخاری که خط زندگی رشت خوا در نوشت اندیا به میربرد. اولم به دوش و بگایم به فیرت امرفز شهیر بالو و فردا نیا آ زنیره فاک دسیم قبایگل ستم وگرز خست را ماند و زیروسیم بهاری رسیدومن کل ماس بهانه کارومز ، کریس

کے کداز جمنانی فطرسند کیا جمری نی دانشی سہائے من بدار مینائے مرا عثق را سرما بیساز از کرئی فراوین شعار بیباک کردان کا کر سینائے مرا چوں بمبرم ازغبار من بیبراغ لالساز

تازه كن وأغ مرارسوزا بصطائع مرا

الالعبد

نتوان رشیم شوق در مدای بلاغید از صد نکر براه تو مطاع نها ده ند برغو دنظرت زننی دامنی مرنج ورسینیز تدماه نیامی نهاوه ند

نعره زوعش كهونين فكبيت بدانند جشه واكر دوجهان وكر عبياته الرشائنفن كدا زغاك جهان مجبوب فحورك انود شكنيه انودكس بإين زندگی گفت که درخاک نبیدیم بهریم (۲) انگار اللیس نوری نا دان نیم، سیده بآ دم برم! او به نها دامن خاک، من به نژ ادا ذرم می نیدا زسوزمن خون رک کائنات من به دو صرصرم، من به غو تندرم

وزم وسازے دیم استرمینا از زوِمن موجرِ جرخ کوناپذیر (۱) نقش گرِ روزگار: ناب نتب جوهرم ببكيرَ مِب نِه تُركَّ رَحْسُ لِ نَجْمُ زَمن ﴿ عِلْ بَهِا لَا مُرَمُ وَنُدَكِّيْ مَضْمُ مِ تۆبەسكول ەزنى،من تېشېركىېرم توبه بدن ما ق ہی، شور بجاں من م من زنگ الگال گدیه نکر دم سجو و فأبريب دوزهم، دا درب محشرم آدم خاکی نها در دون نظرو کم سواد زا د درآغوشش توبیر شو د ربرم (۳) الحوارك ا وم زندگئ سوز وساز، به رسکون وام فاخته ننا ہیں شود زرومنیم برد[،] از نونش ط^عل

لذَّتِ كرواركبر، كام بنر عِمْتُ كام چشم جان بی شار برنیا تنافرا طرؤ ب عابير، كومترنا سبت الشو از سركردون بفیت، كبر بدریامته تَیغ در شنده و مان جانی کسل جوهر خود رانما، کنے بول زنیم باندوئے ثنا ہیں کشارخو نندوان کریز مرگ بود ہا زرار زرسیتن ندرگنام تونه شناسي بنيوز شوق لمبيرو زوسل حيسين بتعايث وام بسوعتن ناتمام (١٨)- اوم از بشت بول المره ب جه وشل ست زندگی را مهرسوز و سازگرون ول کوه و دشت و حساله مصم کدازگردده م درے کشا دن فرضا کے گلشانے ره اسمها ن نورون بهستثاره را زکردن

نظرے اواستنا سے بحریم ناز کرون کے جزیکی ندیدن بہجوم لالد زارے کے فاریش زن رازگل امنیاز کرون بهمدسور ناتمسامي بهمه وروآ رزويم بگمان ویم بقین را که شهبدستویم · 10 2 - (a) (آوم ورحصنور باری) اے کہ زخورشیر تو کو کب استنبر (۱) از ولم افروخی شمع جمان ضربہ ت بزن من بربات المات المنظم المادوار مرا المادوار منظم المات زُېره گرفنارِمن، ماه بریستارِمن من به زمین ورشده من بفیکنت شم من به زمین ورشده من بفیکنت شم مارا کے زانسوے کردوں تعرفاد مه المرواقية

زندانتے کہ بندزہائش شاوہ ند أي كذاشت است كديونا فراده ند خور شدید برا مانم، انجم به کرمیانم درمن نگری، یجم، درخود نگری جانم وببايانم وركاخ وشبتانم من وم وم و درمانم ،من شبر فراوا من تنیغ جهال سوزم من تنبیغ جهال سوزم من تنبیر حبوانم چنگیزی و تیموری مشت زغبار من بنگامتر افرنگی ، یک حب ند تزار مر انسان جهان و ، از نقش فریکار من خورج بکرمردان ، سامان بهاریم من اشرسوزانم ، من این طرفه تماشایی دربادهٔ امروزم ، کیفتیت فرند اسوده و مستبارم ، این طرفه تماشایی

پنهاں بنتمبرِن، صدعالم رعنابیں صدکوکبِ علطاں بین صدگرنجفِلہیں من کسوتِ نسانم ، بیراتہن بزدانم تقدیر فسون من تدمیب فسون تو تعاشقِ لیلائے ، من شنہ جنون نو چەر بۇج روان كم از چېدوعگيون نو تورا زورون من ،من را زوروك نو از جان توبیدایم، درجان نوبنهانم من رم و تومنزل، من زرع و توحال توساز صدا بین توگری بی مفل اواروً آب مرکل درباب مفام ل گخبیده به جامع بین برفازم بیلحل از موج باند توسسه برز ده طوفانم

خيز که در کوه و دنست څيمه زوا برېما ر مرسورة مرام طوطی و دراج وسیار رطرف وسار كِنْتُ كُلُّ ولا لد زار نیز که در کوه و دست میمیر ژوابر بهار (۲) خیز که در باغ وراغ ، فا فلئه گل رسید

مرغ نوا آفت رید لاله کرسیاں در بد حس كُلِ مَا زهبِيد عشق عنهم مَوْ خريد نيز كه درياغ وراغ، فا فله كل رسب رمم) مُنْهُلگاں درصفیر تصلصلگاں درخروش نون جمین کرم چیشس مارکشینی عموشس ور این پوش با دۇمىنى بئونشى

مهر ایم برش میککا ب درصفیر، صلصلکا ب درخروش میککا ب (۴) مرزشینی گذار، گوشیرصحب را کزیں رلب مختانیں ر آب دوال دا برمبی ز کا زاونسری مخس ولوششروس بوسەزنش تربب و مره معنی شا ، ای زعبا گئید

رشفق الحب مرگر ورشفق الحب مرگر ویدهٔ معنی کشا، کے زعیا سی (۴) خاکسیے جمین وا نمود ، رازِ د اِکائنا ت ائنچه نو دانی حاست سخیه نو نوانی محاست

بیج ندار د ثنبا سنت خاکب جمین وانمود، راز ولکائنات رمد کا ور کماں مبرکہ بیایا کے سیدکا رمنعاں ہزار یا دؤ نا خوروہ وررک تاکست ہمزخ شل سے لیکن دغینی نوانسین فیلئے زندکیش از دم صبا جاکست اگرزرہ زمیات آگمی مجھے و مکبر دلے که از خلش فار آرز و بیاک ان بخو دخر دیرہ و سکم جو کو سیارا ن می مِبْرَار با دَةِ نا غوروه ورركي ماك

(4) اژبی در بینهٔ ما بهها میمبود اس نوشا انگس که محروم وجود اس زبو و ما نبو دِحسباً و دا ں ہِر زاوش کیبنتی آں غاکدا ں ہِر

(4) خاک نسال که جانش نفرار است قبائے زندگی برفامتش راست که او نو آفرین تازه کاراست كداب زندكي كربيبي نداغم برگشن كه بردایش

مگاہم را زوارِ مفن فی جاراست جهان سینم بایں سوباز کروند (۱) مرابا آنسوئے گردوں حیکاراست فيكد صدنغما زساز كروارم بازارات نم <u>راز</u> کے کہ دارم زافسون نودربا شعله زار است بوااشش گذار و زبروارا پیوبامن بار بو دی، نور بودی بر بدی ازم فی نور نو نار بخلوت فانترلا موست زادي ولكن درنخ سنسطان فأدي

بیایی فاکدان را گلستان ساز جمسان بیررا و گیرجوان سر بیا یک فتره از در و د کمکسید ترکرده ن پشت جاو دان س جهان ببررا و مکرجوان ساز زروز آ فرسنیش بهدم استبیم بهان مک نقمدرا زیروم استبیم مندفرود کے زاوج سروبروبز برخو د زن وبالبحرير اشوب بهميز موج ورآويز

من شرح عوشی در با محت ملرم آن با وه که از وشش ربا پرنجمت پیرم زاف ق بريدم برلا له حکم أن شعله أم كم صبح ازل دركنائيشق بيش زنمونيب ل بروانه مي مبيد ا فزون زم زمهرو بهرور ه نن زنم گردون نزار خویش زناب من فرید ورسنيرجن ونفس كروم أشبال كيشاخ نازك زنه فاكم ونم كشير سوزم ربود وكفت ميك دررم بابت ميكن ول سنم زد ومن نبازميد سوزم ربود وگفت یک در رم باب

نا جومرم برجلوه كبر رنگ في بو البيدوكفت مامير رده سیندنشن تورشید می کشم آبا بودكه بازر أحب ردات بوسی اندر فسب رناقه کم دست رومی پر دوم محل گرفت این فروتر رفت و تا گوهر رسید شومسيكر دو بوسوزاز دل گرفت

می وره ما مین صرا و انسان جمال دازیک به گرافت بیم نوایدان و قاتا روزنگ آفریدی من از فاک بولا و نا آب بیم نوشم شیرو تیرونفنگ آفریدی تیرافت بیری نها رحین دا تیرافت بیری نها رخیم دان دا

توشب فريري سياع آفريم بيابان وكومهاروراغ آفريكي خبيابان گلزاروباغ آفريم من آنم كدازستگ منبرسازم

من الم كداز زمر نوست بندسازم

اقىام

(درنشاط باغ کشمبرنوشته شد)

نوشا روزگائے، فرشانوہائے نجوم بران رئٹ ازمرغزارے زمیں زبہا راں و بال ندروے زفرارہ الماسس برانشا رہے

نهجیب نگر حب نبر که در لاله وگل نه نملطد بهوا جز که برسبزهٔ دارست

نب جونووا رائی غنجی دیدی ؟ جبرزیا نکارے جبرا میندوارے

چینیری نوائے چرد ککش صدائے کہ می آید از خلوث شاخبارے بنان میال رزوز ندہ کرو در اوائے سارے زبانک مزائے

نوا لائے مغ بلندامشبانے ورامین بانغمر بوئیا رہے نو کوئی کربز داں ہشت بریں است در دامن کوہمارے

كه نا رئاست اومى زاوگال را رئاسا زوا زمحنت انتظارے

حير نواہم دريگلت ال كرنہ نواہم شرایی، کای داری دانی سرت کردم لے ساقی ماہ سبیا ہیں بیاراز نبیا گان ما یا د گارے بساغ وفرز آکے کہ ماں را فروز و جو نورے سور دیونا رے عنابن بروبان زفاك ززندم بشنة فرومين مشت غيارے ندمبنی کیراز کاشغرتا برکاشتان ہماں مک نوا بالدا زہر دیارے رحیثم امم رخیت آں اشک نابے کہ نانسیا وگل دہ ندز خارے شیری که با بندگی نو گرفته (۱) شیخه می تراشد زنگ مزاری ضمیش نهی از خیال ملندے نووی ناشناسے زغووٹر سالیے تعيين فالمزارا برمشهم فها تواجراز محنت او نه ور دیدهٔ اوفت روغ بگاہیے شرور سنتراوول مقرارس ازاں ئے فشان قطرہ کرشسری كه فاكتر شنوا ، فرند نشرار

Sloric ماہی بجیر شوخ بدننا ہیں بحیر گفت اس لسائیموج که مبنی بردرا وارائي نهنكان زوشنده زازميغ بالبلكران تك زمس كموسك خيز باكوسرنا بنده وبالواسي لالا بيرون تتوان رفت أيسيل بمهركيرش ازكروش لام المزوش وني كاست مرتطه بوال سنة ووال سفة وان ننابن محيفنه يزنساهل مبواغا مايي بحبررا سورسخن جبره برا فروخت زوما لكسكارشا يمنيم وكارم بيرونوس محوات كرورات الالعامة فارر مراسه ومهما مسكموا سار ن كمندند مند فكرا ن بده كرمناس

ملرصه بيندان وكمين ثد المال ومستنزمتها ومواسم و ناندنشه ازاد واسم رُغْتُ كُفْتُ لِي مِارِخُرُومُنِدُ الْرَبُولِي حِياتُ لَدُرْخُطُرُدُ الْمُوالِي حِياتُ لَدُرْخُطُرُدُ د ما دم نوشینن را برفسا*ن دن نوشیخ باکسیگو مر نیز ند* زی خراب أوال المتحان عارمان حنات المان

سناین کده و دعونهام سن اینجا فهمت با ده با ندازهٔ جام است اینجا حرف آن را زکرسگانهٔ صرف است بهنوز ازلبِ عام مجداست کلام است اینجا

نشّدا زمال تحب زندوگذششند زقال محمت نِ فلسفه دُر دِ تهر جام است اینجا

ما دریں رہنس دہر بر انداخت رابم

آفا بِسحرا و لبِ بام است اینجا ای که تو باسس فلط کردهٔ خود می داری

الخيريث أوسكون ستفرام است النجا

ما كدا ندرطلب! زغانه برون ختسايم عسلم راجا ن مرسيديم وعلى نصت ابم رِسدِم ازملِندُ تُكُامِ جِيات عِبِيت گفتا مِن كَرْتُلُامِتُ الْمُعْدَرُ إِسَّ الْفَعْمُ كَرُكُ مِنْ الْمِعْدُ الْمُعْدَرُ الْمِتُ الْمُعْدَرُ الْمِتُ الْمُعْدَرُ الْمُعْدَمُ اللَّهُ الْمُعْدَرُ الْمُعْدَدُ اللَّهُ الْمُعْدَرُ الْمُعْدَدُ اللَّهُ الْمُعْدَرُ الْمُعْدَدُ اللَّهُ الْمُعْدَرُ الْمُعْدَدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْدَلُولُ اللَّهُ الْمُعْدُلُولُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعْلِقُ اللَّهُ الْمُعْلِقُ اللَّهُ الْمُعْلِقُ اللَّهُ الْمُعْلِقُ اللَّهُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُلْمُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُ الْمُعْلِقُلْمُ الْمُعْلِ

غدار دباس کو نئی نداند فن نا زوجها بان ونا بخنه در کار مرک جهان نوشدواوهان كهندبر منياس كهره إيله را ورفرنگ ت که کرد فی شن سے درنگ ا فریدبرا شکرف برانگیزدا د قطر فر برزرف ت کرد اندیشر برکار مرک میمهمنی و برستار مرک رود چې نهنگ پروزش سريم (۱) زطب رؤ او بوا نور ده بم هٔ بینی که حبیث مهال بین بهور (۲) همی گرد دازغانها و روز کور

(١) لم -طائح و (١) بهور سورج و (١) غا (- كس ب

غوروگرا دب بیکب مرکما زفرنگ بزاراج جانها شود نيزعيك طارق هِ بِركنارة أندلس غدينه شوت كفتند كار توبه كا و خرفطاس ووريم ازسواد وطن ما رهي رسيم خديد وسن نوبش شمشير دو كفت

111 ندانی که بزوان د برمینه بود زمانسینه پیاکان بر تنبره خاک ب بورون نهاك فالداز سينئراوك نه ازگر بنربب برکنها نام ببید میب ندار آن کهند نجیرب بدام دعائے توکرد د اسبر A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

کها این روزگارے شیندبانے اور نیائیس ول نا لا ندارد ملیل او حرفین آتشنیت کلیمش یک شرو ورجان ندارد ملیل او حرفین آتشنیت مطیل او حرفین آتشنیت مطیل او حرفین دوری او خطیل اور نیائین کا و میان ندارد بیمان کی آن دارد میان ندارد میان ندار

كهبز دال دارد وشبط ل ندارد

كے بہت لالد شخص کے حشر برفئ اوكث باز تنولت بالمريد

عَفْلُ كُرِجِهَا سُورُو، بَكِ جَلُوهُ بَيْكُنْ ازعَنْقَ بِيامُورُو، آمَيْنِ جَانَتَا بِي عَفْلُ كُرِجِهَا سُورُو، آمَيْنِ جَانتَا بِي عَنْقَ اللهِ مَنْ اللهِ عَنْقَ اللهِ مَنْ اللهِ عَنْقَ اللهِ مَنْ اللّهُ مِنْ اللّهُ مَنْ مَنْ اللّهُ مِنْ ال

این نشاط آوری کویم وی توسم از عشق دل ساید بااین به بینا بی مرستا بی مرستان بی گنجد

بك كحظه مدل درشو، شايد كه تو درما يي

میرکی ووش کر میکده ترسابچهٔ با ده فروش مشرباده گشاران کهن بر باده فروش من مگویم که فرورندلب از مکتبرشوق ادب نه دست مده با ده باندازه نبوش من مگویم که فرورندلب از مکتبرشوق گرد رائیم فیلے د فرق طابع مراست بندگی با جمه جروث فدائی مفروش

فلاقى

آدم ازبے بصری بندگیآدم ک^و گوجیے اشت فیے ندرِ قباد وجم کرد بنی زختے غلامی زسکا نحار زرا^ت من بیرم کدسکے بین سکے سرخم کرد

آل خوی شرصین کی گرز رساک ب مثل نگاهِ دیدهٔ نمناک باک رو در جوئے آب وامن و تر نمی شود مضمون او منصرعه برنستنها منت بذیر مصرع دیگر نمی شود متاع معنی بیکیا نداز دو فطرنان حوثی ؟ گریزا زطرز جمهوری غلام نیز کاریشو کداز مغیز دوصد خرفکرانسانی نمی آبد

كه آنشكار شوو توس تنرار شوق فثال درضمير توراني الصقام أن برزم الجميات زه كن غزل واني یے گذشت که درانتظارزخرارست جینغمری کیرند خوں شربیساڑا فغا فی شِيعْتْن برايل بوس جيميكوني بحينهم ولكنس مرميك لباني!

وربغا که رخشازها ربستاکسر حیاتش می بود روش و لیست سير ذروه وطويسني كليه بنخب انبر دورجا صرفك کے گریز اوچ ابر بہارے کے خندؤ اوچ نینج اسپیلے ا دُاست وراست مام رسد نوائے سحر کا ہ او کارواں را زولهاربابیت وُلات وُعَرِّنے جمعی نماکش مذہ کے وماغش اوب غوروه عشق وسني دلش برورش دا ده حرك

غنی آں شخاو کے مل صفیر عِما ندرسرا بود، ورسيندو أنت جورفت زسرا تنفته را واكذانت یج گفتش اے شاعرول سے عجب ارداز کار تو ہر کے بابخ جبزوش كفت مروفقير فقيرو اشليم معنى اسب رُمن آنجيه دبيندياران واست درين فانه جرمن مناع كجاست غنى تانشند بركانانداش مناع كراني سين فانداث عِوَا لَ عَقَلَ فُرُورُ وَرَفَانُهُ نَسِفَ تى ترازى چى كانانىت

خطا مصطفى كمال ثياليه

(جولائی سم ۱۹۲۹ عر)

سُسِّنَ بود که ما از انزعکمتِ او وافعن زیمِر نهانخانهِ نقدر شدیم صل ما مک نشرر باختد رسکے بوت نظرے کرد که خورت بدجها کیرشد بم

ا وصواست كه ما فطرت ما ورسار و ازنفسها عن معنی وسی و رسازه

آه آن غلغار کرگنبدافلاک گذشت ناکه کردید چربا سبندیم وزیرشدیم ایس ساصید کدید ام غنزاک دیم در نبل ننرو کمان گشت مُنخرشد مر

ومرايا راه ومراسب را ناركه

بارهٔ مات ورس عرصه بندمیشدیم" (نظیری)

ز میں گھے کرونداس وہ را" نداوند بال آومی زاوه را اگروٹ فی با توگوئم مرنج وكفتح الم مرغك بالوسنج چیطیاره آن م^نع گردون سیر يراوزيال ملك تنزتر بحششش زلا جور نا فارماب به بروازشامین به نیروعقا ب مبان نشین چه ما ہی خموش بكروون خروكشنده وتندوكش زمین را نگر ووں نوسیل فریڈ خرد زآب وگل جرسیل آفرمد بوآل مرغ زرك كلامم شنيد مرایک نظراستنایانه دید كەمن انجەگونى ندا رە ئىگفت برشس دا منفارخار مدوگفت

171

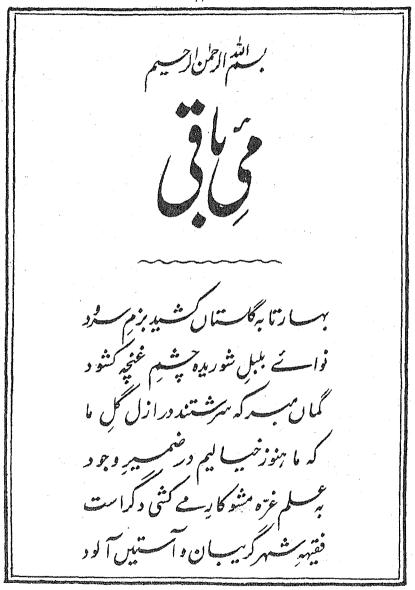
مگرك بگاه تو برچين وتيب اسيطاب به توبيت ولبت نو كار زمين را بكوساختى؟ كه بالشمال نيزير واختى؟ رسدى آن حرف ول فروز كدراز بت قرا زنىبت من فاشش كوبمت كم شنيد؟ ا زكحا شنيد؟ وز دید زاتمهان و برگل گفت نشینم بببل زگل شنبه و زمیب ل صباشنید

انسان که رخ زغازهٔ تهذیب برفروخت فاکسیاه نوشیس چانگینه وانمو د پوسشید پنجه را تر دستانتر حسر افسونی فلم سند و تیخ از کمرکشو د این بواله کسنم کدهٔ صلح عام ساخت رفصید کرد او بنوا ناست چنگ وعو د د بیم چ چنگ پر دهٔ ناموسس و درید د بیم چ چنگ پر دهٔ ناموسس و درید مرنسفاف الریما و محصیای میرین بود

بكاه ماست كمرلاله زنك آب افزود ف فروستدانتا ل بن است ش میکده نوش گفت بزنده دی بهرز ما نرسلیل است و آسس نمرو و يرنقشها كه نرستم به كاركا وجاب چررسنی که نر رفت و چه بو دنی که نه بود

سرندست من تو حركر ا دلبران، زهره وشان ،گلبدنان، سبم بران درجمن قافسلة لاله وكل رصف كشود از کھیا آمدہ اند ایں ہمہ خونس کراں کے کہ در مدرسہ حوثی ادر فی دانش ووق نخود با ده سل ز کارگست شدگرا ن خرو افزود مرا درسس مکیمان فرنگست سيشرا فرونت مراصحبت صاحب نظران ركن آل نغمه كرسرها بتراسيه وكل نسست المر و رفيه مي شور تواسي وكرار، س برانس فی کرمن مرباست و ار

می تراست فکر ما سروم خدا وندے وگر رست ازیک بند افاد دربندے وکر برسربام آنقاب ازجره بيا كانكث فيست وركوست أو يون أرزوست وكر كم غيرت مي برم از ويده بنائے ويش ازگریا فی بر رضار تورو بندسے وگر (۱) يك مكر، مك خذة وزورد، مك نابنداشك المرسم الم المست المست المركز المستمان وكر عثق را نا زم كرا زبنيا بي روز مستراق عان ما را بست با ورونو بوندست وكر ناشوى براك ترورناله كم مرغ بهار استسم كرا (در مل مستدر ا هر مرد مستدر ا

جنگ نیموری مکست آسنگ نیموری بجاست ره مده وگفید کے مرحم افتال دا سرزماں در اسمی دارد خدا وندے و مرا ژویده بناشکا شست وگراسست كريون مجلوه ورآئي عابين نظراست بہ نوریاں زمن یا بہل سامے کوسے مذر دمشت عارسه که وسنون کمراست نوازنیم و برزم بسیاری سوزیم شرر برمشت برما زنا لؤ سحراس

مراز تیر نگاست نشانه بر مگر است برکیش زنده ولاں زندگی خاطلهی ست سفر بگعبه نگروم که راه ب خطر است هسندار الجمن آراستندو ترسيند ورس سراجه كه روش رشعل فمراست زعاك و شعب بالعمر الوسط و الم كه فرصيت أو القدر سمم شرر اس اگرینه بوالهوسی با توشخست کویم له عشق محمد مرازم له سهده مرازم و المراسو في المورسول

باب به دری بزم محرسه جویم غزل سرایم وعبت م است اگویم بخلونے کہ سخن می شود محاسب ان مرسين ول بزيان مكا مسكوبم بینے نظارۂ روستے نومی کنم پانٹس الكاره شوق سرتجست سرشك عي شوم في فنجيب كريم بكارم كره زند وسك ز شوق حسلوه کرافیات می رویم چرموج ساز وجودم زسل بے برداست كما ل مركه درين بحرسا سط يويم مسیانهٔ من و او ربط دیده ونظراست که در نهاست دوری ممبث با اونم

ن بهائے بربروہ من أسما ن كهن را جِرِ خارِ سبك ويم ف في الم كاه برلس . و. م فيرونقاب ركب ، پردكيان سازرا ت تا زه با د وه، مرغ نواطمسرازرا عاوه زغون رمروال شختنه لاله دربهار ناز کرراه می زند فا فلیر سیا درا؟ رن محفقر شما برلس كو دكال يسيد ازمن سے زماں مجو حضارتیا بن دازرا سحب درة نو برآ ورد، از دل كا فرا ب غروش لے کہ دراززکنی بیش کساں نماز را الرميب عشق رااعقل بهائے كم نهد من ندیم بنختِ جم، آوجبگرگداز را

علارمان سلطان حرست ومم زراز كر جهال نوال كرفتن شوائح ولكدارك بتاع خود چه نازی که بهت به ورومندان ول عنسنر نوی نیرز و برنسم ایا ز ہمہ نازے نیازی سمہ سازے نوائی ول شاه لرزه گرو زگدائے مے نیازے زمقام من جبريسي بطليم ول أسبرم منشب من سنسي نه فرازمن فرازس ره عاصلی رایکن که با و توان رسیدن برل نیاز مندسے بہ کا و یاکا زیسے برره نونا نمسامی زننافل تومنام س و چا لی می مورست ، انوو دیم می مازست

ره ورخت برگل زمیس محبده ریزم كەنيازىم بىخىپ بدو ركعت نمازس ئے ہانہ وزی کے بازیان باکرما فی گل جیره وست برینگ است همن زباو بهاران جوابا ززنگ است منازنون ول نوبساري سدو عروس لاله جرانداز ونشنه رنگ هم وی رسیداز ننمنه ول افروزست معمدة في كديروما مترسون تنكب است

جها تجنب غرقهب ونبرنگ است زعنق ورساع گسید و سرحینوا ہی کن كه عشق جو مبر بيوش مت مان فرينگ است بلت د زرسیمراست منزل من و نو براه فافسند فورشيدل فرسك است زغود كذات تراس فطرؤ محال اندلسيس ت دن رکرو کربرنجاستن نگ است و و شدر خوش ندا فی به از توک رند ال وخشده ال ده الله

در بود و مبو و من ، اند مشهر گانها واشب ا زعشق ہو ہداست، ایں مکتہ کرمٹنم من ور ورشها زمن، در کعیدنمها زم زناربدونشمن، بي برستمن عريم وروتو، عارت متوال كرون الشيخ كم زول فيزد، وردره از با دو شوق تو بنیارم و

ہوائے فرو دیں دگرستاں بخاندی سازد سبوازغنجیه می ریزد، زگلیمیا نه می سازو محبت بون ثمام فهت رفابت ازمان خزو ببطون يضعسار پروانه ما پروانه مي سازد برساز زندگی سوزے برسوز زندگی سانے چيسب دردانه مي سوز د چير مينا يا نه مي سازو تنشل زسايربال ندروس لرزه مي كيرد چوشابس زادهٔ اندنشس با وانه می سازد يحو افسيال را لے باغیاں رخت از جمن ب مراین جا دو نوا ما را زگل سیکا نه می سازد

از ما مگو سلامے آن ترک تنب د غویرا كات ، زواز كات كم شهراً رزورا این مکتنه رامشناسد آن ل که در دمند ست من گرچه نوبه گفتم نشام سیو را از وفالشه صدبار با نو گفته تودرست رکری بازای رسیده بورا رمزحات بوئی ؛ جز در شینس نیایی ورسادم آرمیدن نگاست آبج را شا وم که عاشفت ال را سور ووام دادی ور مان نیافت رسری آزار خبیجو را كُفتي مج وصل لم بالانز از صبا لم عدر نوآ سندری اشک بهانه جورا

از تاله بر گار شور یا در اور می از تا و بر دا

آششنا بر فار را از فست به ما ساختی درسیابی جنون بردی ورسوا ساختی فرسی بیابی جنون بردی ورسوا ساختی بیشتیم ما از وانتر تقصب بارواز سحب گو سازی ندباما ساختی صدجهان می رویدا زکشت خیالی ما چگل کست دبرون ما نند رنگ برزون ما نند رنگ صورت سف برده از و بوا برمینا ساختی صورت سف برده از و بوا برمینا ساختی

طرح نوان كرما جدت المروز و و المانتي المروز و و المانتي وش الله رخت خرد را بشعله معرفت من الدين عرات الدون تربم زساغرے بہرہ راکلتناں کن بهسار، خرقه فروشی به صوفیا (آ) موخت ولم سيب أو فرو في فقيد حرم كريم برماده والعاقبي المروث منع فت مردود از نوات به انرم زبرق نغمب نوال على سخندر سوخت

به گلش و نمر سلام ما برسا ل مهمجنته ورال خاک آن دمار افروخت سیار با وه که گردون بکام ماگروه من العنب نوالا ز شاخار دسید غورم سب و تنك نوشي المام حسيم كه جزيجب ياران داز دا تحييب فزو فنسبطيرا ل مينه كاربا و كه كفت عراغ را و حیات است کملوه مسید فواز وصلة ووسنال للهد تراسس غول سرا شدم انحا کر بیجاب است

له جربنی میں یک بشهر ہے جہاں کو نٹے نے اپنی زندگی کا بہت کے مصاب کرمیا اور معیوا تعمال واپن فن ہوا

توشم ازا کمست ع مرا کے نخرید ن فلفهسداد و عاشقی ورزید تيروسنان وغفر تتمنيرم آرزوست با من که مملک شتیم آرزوست از بهرا شیا نخرس اندو زیم ممکر یا زای نگر که شعلیه و کسیسهم آرزوست تفتندلب سب وزاسدار ما مكو لفتم كه نيرا المرة كتيب برم آردوست

مندمرج ورولت آبدر ما محواه گفتم كرب جائى نفت درم ارزوست ا زروز گار خرکشس ندانم جزاین قدر غوالج زيا و رفته ولعبسب م ارزوست كوآل مجاه ناز كه اوّل ولم ريوو ر داز با دیم ار دوست وانترسبحه برزنا ركنشيدن آموز كر مكاه أو دوبين است ندبدن آموز يا ز خلوت كر و غنجير برول زن چوشميم بالميم حرامب شرو وزيدن الموز

غيب فروبرواغ ول لاله چكيدن أموز اگرت فارگل تازه رسے ساختداند بإسس ناموس تمن دارو خليدن آموز باغىبال كردنيابان نوبكث نزا صفت سنه وكرما ره وسدن اموز نا نوسوزنده نروشلخ نرائي سرون ع در فرو رسیدن آموز تأكي ورنيرال وكراس مي ماشي در ہوائے جین آزادہ بربیدن آموز ورسخ ان زوم، نُخ . بِيًا في كفت افرور و در

زفاك نوشر طلب آنش كرمدانسين تحبتى وروزفت ضانبت اكر بيعقل فسول بيشار شكرك المكيف تو ول گرفته نه ما شی که عشق ننها نمست توره سناس نم، وزمعتام سخيري یونغمه البیت که در براط سلیم نمست نظر سنج كشيس مينا لبستنه ام كه جلوه ووست ما ل گفت و مرا فرصت نماشانست بب كه غلغله درشهر دبرا و شكنيم جنون زنده دلال مرزه گرو صحرا نبیت زقب و میدنه نگل مکاست آور مگو که زورق ما روشناس درما نبست

مربير تمت آل د مروم كه بالكذاشت به ما ده که درو کوه و وشت و دریا نسبت شركب حسلقر رندان با ده يميا باشس مدر زسمیت برے کہ مروغونا نبیث برسمن مرف نه گفتن کمسال کویا فی است مدیث فلوتیال تربه رمز و المانست موج را از سينتر در استن مي نوال . تحریب یا با رسجوت و شرکت می توان ا زنوائے می نواں کی شہردل درخون شاند كالمحين كل ازنسي سينترستن مي نوال

می نوان جبرتل را تنجشک وست آموز که و شهيش باموت اتش ديده سنن مي نوال ك سكدر إسطنت نازك تزازمام مم ات مک جهان آئینداز سنگ محستن می نوان كرنجومحكم شوى بل الكبر حبيب منشل گوم در دل در باشمنان می توال ن فقری نیازم مشرکم این است ول باقی څواستن نتوال بشکمتن می توا ر صدنالرسكير عدميح بلانيز صداه شردرز المستعردلاوز

ورعشق و موسنا کی دانی که تفاوت صیت اں میشئر فرہا دے اس حیلئر پر ویزے ما بروگیان برگو کا میشت غیب ارمن الروست نظرا زے عالست مگرخرس ہوشم برواے مطرب شی کند کے سافی كلائك دل اورنسك ازمرع محر فرنسك ارْفاك سم قندے ارسى كە دكىشىدد الشوب إلى كوت بينكام والمراس طر عُو لے میں از مرتبدروم آور ناغوط ديدك في در است

باز برسرمة ناب ده بيشم كرنتمرنات دا ذوق جنول دوجندكن شوق غالسرات را تغشس وكرطراز ده آ دم پنته ترسیار سبت فاک سافتن می ندسروفدات را فقت ول منفتى است دروكر نفتى ست حضاوتا اکا برم لذت اے اے ا آهِ درونهٔ ما ب کو اشک مسکرگدا زکو شیشربیگی زنم عفل گره کشد ا برم به باغ وراغ کش زخمه به تار جیگ ن یا دہ بخور غزل سراے، بندگشا سے دا صبح وسيدوكاروال كرونما زورغثات تونشنده مر دمزم دراست را ناز شهال نمی شد ترمند کرم نمی نورم در نگر اے بوس فرسی بمت این کدلے را

> فرسی شکم شوعت و بدنی دارد کرمسی و قافله و دونی فرسندنی دارد نشان راه میمت را مزار حبله میرسس بیا که عشق کمای د کاسی فنی دارد فرنگ گرچه سخن باستاره می کوید مدر که مشیورهٔ او رنگ جوزنی دارد زمرگ و زیست چه پرسی درین رباط کمن که زمیت کا بیش جان مرگ جانگنی دارد

برمزارشهبدا ب سيح عنال درشس كه ب زباني ما حرف گفتنى دارد وگر بدشت عرب نیمه زن که بزم عب عے گذشته وجام شکستنی وار د شيخ شهرز شاء نه فرقد لوشس ا قال غیرراه شین ست و ول غنی وارو صرت جلوه آل ماه نماسع دارم وسن ركسينه نظر برلب باست وارم ص می گفت کر شامے نہ بدیر و سحرم عشق می گفت شرفتات واست وارم

نه با مروز اسبیرم نه به فروا نه به دوشس ند نشیسے نہ فرا زے نہ مقاسمے دارم با و و رازم و میب نه کسارے جولم ورخرابات مغاں گروش جاسے دارم ازانه رشوریده نوایم مگذر مرغ لا بونم و از دوست باسم دارم یاده برگیم و در بر ده سخن سی رخ وزرم و تود را به نیاده و بشاخ زندگی مائے ژشندلبی است للمنس شنمهٔ حبوا ب دلیل کم طلبی است

مدست ول مکه کونم چر را ه رکسب كراه مے اثراست ونكاه بے اولى است غزل بزمزمه خوان بروه بست تزگردان ہنوزنا لئرِ مرغال نواستے زیر کی است مت ع فا فلير ما حجب زيال بروند ولے زما ل مکشائی کر بایر ماعربی است نهال تركب زبرق فرنكب بارآورد ظهور مطشفوی را بها نه بولهبی است فع معنی من در عیار بهند و عرب كه صلِ اين كراز كريات نيم شي است كرس دوم آور مخن که جوال نز زیا و و عنبی

فرقے نه نهد عاشق در کعبه و نتجت نه این جلوت جانا ندر آن خلوت جاناند شاوم که مزارمن ورکوت حرم بستند راب ز مزه کا وم از کعبد به نتجت نه از بزم جها ن خوشترا ز حور و جنان خشتر یک جمهرم فرزانه وزیا وه دو جمانه مرسس منخ وارد، مرس سنخ وارد در برزم تو می حب د و افسانه ز افسانه اس کست که برولها آور ده شیخ سنه ؟ مدشهرتنا رابغما زده نزكانه ور وشت جنون من جربل زبو صبید بروال مكس كاورك بمت مردانه

افنيال بر سنرور دا زماد خد ما بدف ف

بے تو از خواب عدم دیده کشودن توال می از بودن نتوال مرجان است ول ماکرجهال درول ما لیب فرون توال می است ول ماکرجهال درول ما لیب فرو بند که ابر عمن ده کشودن توال دل را له د نوا المائی پریشا نم سوخت من از ال نغمه نبیدم که سرو دن نتوال می از ال نغمه نبیدم که سرو دن نتوال می از ال نغمه نبیدم که سرو دن نتوال می و شود می از این کسیدم که سرو دن نتوال می و تا ب از شرک افغا فی سیسیم چرشود

ول بخ بن دوان و در این می ده سودن نتوال

این سید مینائی، این سینی و بالائی درست و بدل عاشق، با این جمد بهنائی استرارازل بوئی ؟ برخوه نظرے واکن کی این کی وسیدائی میدائی وسیدائی مینائی وسیدائی مینائی وسیدائی درسینه نیاسائی از ویده برول آئی در نیز که فرور ویل افروخت چراغ گل برخیزو وسی شینسی بالالی میمدائی

في است مزارافسون حسن سن مزار آئيس نے من بشمار آبم سنے نو بیٹمار آئی صدره به فلک برشد، صدره به زمین ورشد فاقت نی و فغفوری چمبنسیدی و دارائی ہم یا خود و ہم یا او، ہجرال کہ وصال ست این ؟ اب عقل میں سبکوئی، اب عثق جیرت مائی مریح ازصوف نون در تر ېومس منزل سيلي نه نو دارې و نه من حبگر گر می صحب را نه نو داری و نه من من جوال ساقی و تو پیر کهن مسیکدهٔ بزم ما نشنه و صهبا نه نو داري ونهمن

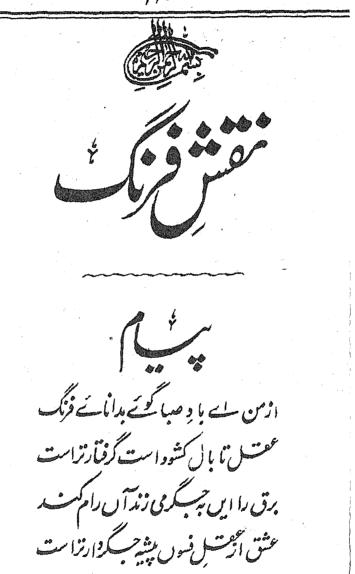
ول و ویل در گرو زمره وشان عمی ! مش شوق سلیمی نر تو داری و ندمن رنے بوو کہ از سامل دریا میں دیم وانه گوهمسه مکنا نه تو واری و نهمن وكراز يوسف كم كنت سخن نثوا ركفت نیش خون رکھیا نہ تو وار می و ندمن لموة المان أو دارى و

عروس لاله برول آمدا ومسداجة ناز سب كه جان نوسوزم زحرب شوتی انگیز بهرزمانه براسلوسیت تا زه می کوسیند كاستعنم فربا ووعشرت بروبز گرچه زا ده بهندم فروغ حیث من اس خاکس ناکس نجارا و کابل ونت درجب إن دل ما د ورسسرسدانست انفلا بسيت وك شام وحسر بدانسيت وائے آں فافلہ کر دونی مہت منجاست ر گندارے کہ دروہی خطب ریدانیت

ازمنسل و در آ ویز بموج بم ع ور من الما الم و ما شرط ندر ب وناب بتكرة عب رسدسور وكدارمن كربك نكا محتمد على كرفت مجازمن چرکم کم عقل بهانم جو کرے روے کر ورند ے! کوروشر حثیم نوشک طلسم مجازمن يْسوں كرئى خرد بەتبىيدىن دل زندۇ یاں درانجب کی سوزوگدا ز من

ريزما ك الثر الرّ ما ارسا است عال این سوز وسازیک ل نونین و است وطلبت ول تبيد وير وحسرم آ فريد ما برتمنا سے او ، او بہا شائے ماست بروگیا س بے حاب امن برخودی در شدم عثق غيورم مكر إمسيل تماشا كراست مطرب ہے نمانہ دوشش مکتبر فکشش سرو و يا ده شيدن خطاست با ده شيدن واست زندگی رمرواں درنگ نا زاست ولبس قامنائه موج را ما ده مونن را کاست

يشم جزرتك كل و لاله تسيندورنه أشخير وربر وأو رنك است بديدا زنراست عجب آن نست که اعجا زمسیجا داری عجب این است که عار نوبیار تراست علم وحكمت أكرسش خوتے سنگى بازور اومی زا دو وانا زودان خوار تراست خواج را فیمت عین است اگر مز دِ علا به منده آزاد نزو خواجه گرفتار است

این نود فرست سرخرا میدوگفت بهم الرمروم كرزوم أين! رفندنا روشس درم درب بزمهن در دمندان جها رطح نوانداخداند من زین شبین انم کهن وزور چند بهشیم قبور انجیسنے ساختداند

(۱) گوشیط کا ہموطن وسمبصر شاعرتھا

مرغ زاست الرب به من برید فارے زشاخ گل به بن نا رکشس فلید بدگفت فطرست جمن روزگار را از ورو فرشس و بهم زمنسم و بگران بپید واغ زخون سیکنی لاله را سشدو اندرطا سیم غنچه فربیب به سار و بد اندرطا سیم غنچه فربیب به سار و بد

على المستعمرة على المستعمران الم

غول كشيه الغمد و زو و ميستسل فروسيد

نان او برل بربرست كفت نوك نوشش فارزاندام اوكنسبد لفیش که سود و توشیس ر سرسیا زیال برار للى ازنگا ف ورماں زور درسا زاگرخستہ تن شو می څو که به فار شو که سسرایا پیمن شوی جشم نورشد الحدية ويرة إيل آن نراسند فول في راحجت استوار ویں نزات دول باطل را دوب ل منکیر

شس امرمن نشری شهرایه از پیئه نان دبی نیزشت مرشد. ت چتمش کوست مزنداندزیی مردک بنگانه دوست بینبرخوشان س واروئے بہوشی ست تاج کلیسا طن مان غدا وا درا تواج بجامے خربہ راز داین جزو وکل از نومین محرم شداست آوم از سرمایه و اری قابل آوم شدا س عبي غيف كرمفل و الكوريه حلوه ويدباغ وراغ معنى مثلورا

ارث اضدا و نييز لدت سكارداد وانترابال دنست دار وقصر ترمید مرکب نو می دفسداندون مدن دراتش مرودی سورولس نانتی گرد د خرش ار نیداوندان کیر تعمت كم منت نودرا رُضُوبارْكبر تغيزه كدش وستم كوش فوست زبان اورسیح و دشس زیگز است

مستغلی بنون کردن است و در کرافت اگرچه بیشتر من کوه را زیا آور و بنوز کردنس کردول بام ویزاست زفاک تا به فلک مرجه بهست ده بهاست قرم کشاست کردفار کاروال نیزاست

مننی عناصرانسال دشس تبیید

المنسكر عليم من ميكر علم تر المستدرية المنسكند ور فرنگ صداً شو سي نازه و بو انتر لكار كرستنديش كريسم مراز المان

مُسِاوة مي ثواست ما نند كليم ناصب بالممير سننبرا وكشو و استرار نور ارْ فرازِ آسمان ناحیشیم آوم یک نفس رُو د بروا رسے که سرواز مشن نیاید در شور فلوست او در رغال نبره فام اندرمغاك علوشس سورو ورفة را بوش بالاست طور ب نیتروطسم ون و چید وسین و کم برنز ارست ولمندو وبروزود ونردودور ورنهائ والدوشيد وسوزوسازوم كوزست ابرمن ا زسوزا و ورُ سازِ ا وصب رمل وحور

ث ل لاله وگل تعسله از زمین روید اگریرفاک گلستان زاودازمانس و و در خور من ای است سرو قراک ال اوجديه خانز بناكرد عُ مِنْ الدانطوة ليا

مطفعا

گر نواخوای زیش اوگریز در نیخ کلکش غربی تندراست شینشند اندر دل مغرب فشرد و سخش ازغون جلیبا اعماست

آئد برطرح حسيم تنجانه ساخت فلريا ومومن اغتناك واست

نونشس را درناراً ن نرودسوژ زانکرستنان کلتی از آذراست

ا مشهر ومعروف جرم فلسفی - تا نیشنا نے نصرانیت پر ایسا زبردست تاکیا که کیم ب اس جله سی شکل جا نبر جوسکے کا نبیشا کی نقید نصرانیت فاصل سائی کمئنی نمب ال سے ہے۔ سے مس کا دماغ اس واسط کا فریج کہ وہ فدا کا منکریت کو بعض اُفلائی نتائج بیں اس کے افکار مذہب اِسلام کے بہت قریب ہیں - قلب اوموین دماغشس کا فراست - نبی کریم نے اس قیم کا جملہ اُمید ابن الصلت دعرب شاعری کی نسبت کما تھا ۔ آئستی لسا فنہ و کھی قالمیہ ۔

ع الريخ الشي

13613 المنتوي المنتقب المنتقب المنتقب الموقاة الم چشی میزانی وفانی مگرشوق سند تر گروید بمره نمود کی بردوانی آفاً ہے کہ انجب تی ا و أفق روم وستشام نوراني شعلدانشس درمان نبرونها و بربابال سياغ ساني برمرا سيمسيم في را منت امن احتماد المسار

ك مولون المال لدين رومي رحمة التذعليد - ك جرمن علسفي الل

يحث فراه عنق مي يوني؟ برحداغ آفاب مي عِنْ ؟

شاع جوا ثا مرک بنگری که در عرکه کارزار درجایت طن شدند ونعشس ونيا فتندنا يا دگا يضاك ازومهاند

نف درس کستان زعروس کل مودی (5) \$ 1 & Long 1 (5) 9 0 00 1 2 1 Long

تو بخون نوش سنى كف له را مكارس اوبا وسمعكاب ول عميد راكنووي

بنوائے خود کم استی بخن نو مرف نو به زمیں نیاز رفق که نو از زمیں نه بودی

محاورًا فين اینی آوم اعضاے کر مگراند ، بهان خل را شاخ ورگ بر ا وماغ از خروزاست أنظرت اگرباز بین سنا زخرت يج كار فرما سيح كارساز سيايدزمح نه بنی که از قسمت کارزیبن سرايا جمن مي شود خار زلست مردمژدور محکیم کمنوان کستایط میم قدیم غام را از در اندو د م م م ا خوت اسلیم فرمو د م فالم أسر تفارا بروتشام في

به يرويزير كارونا بروه ارج؟ خطارا محكمت گردان صواب خضررا مكبرى بدام سراب ندارو كذنشنا زغروفوابكاه جهاں است بعروزی زوسٹین منز سے کارہت دُرجہ بيئ جرم او بورش ورده يا بع عُلُو واشش فسون ثور و مَ؟ برفكرا وببرابر بوست يونعروك طائر عقل فلك يرواز اودا في كه صبيت ؟ ما كيا ل كز زورستى خايد كروس خروس

طلال وقوش

محت دان المنی را درارم ناعرے کو ہمجو آئ لی جاب فراند بر وانائے اسرارِ فریم گفت رقبی الے سن راجانگار گفت رقبی الے سن راجانگار منکر تو در کہنج ول فلوت گزید سوز و سازِ عال بہر بیکر و بد ہ

ا مولننا جلال الدین رومی علیدار حمت
ال محلنه وای آلمنی سے مراد گوشیط ہے جس کا قررا ما فوسٹ مشہور و معروضہ ہے - اسس فررا مے میں شاعر نے عکیم فوسط اور شبیطا ن کے عہد و بیاین کی قدیم روا بیت کے پیرائے میں نسان کے امکا فی نشوو نما کے تمام مدارج مس نوبی سے بتائے ہیں کہ اس سے بڑھ کر کمال فن خیال میں نہیں آسکتا ۔

کمال فن خیال میں نہیں آسکتا ۔

عنايان سطاه فريت د. واندال کونکینته و هرم است نا بر تو آسنگار شو د راز زندگی غود را مدا ^{تر شغله} مثال *سنشسر* رمکم برنطناره بندنگراننا بار در مرز و پوم خود چوغرسیال گذر مکن

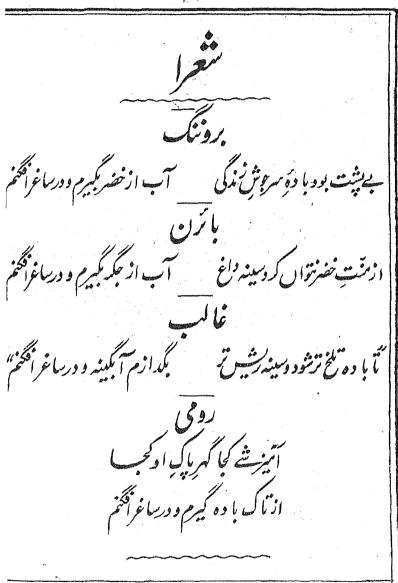
المازون

باده و دوش زازهام هم و اسخند است جام او دوش زازهام هم و اسخند است چثم ست م فروشش با ده را بروردگار باده خوارال را مگاه ساقی اش بغیراست حب لوق او به کلیم و شعار او سی خلیل عقل نا برواست عشق را نازگراست ور بهوایش کرفی مگیسا او بنیا با نه نمید رند این میجاند را یک میشان شید موسول و و و لم

ب گذشت که آ دم دربی سرائے کهن مثال دانه تنرسک آسیا بودست فریب زاری و افسون قبصری خورواست اسیرطفت بر دام کلیب با بودست غلام کرسند و بدی که بر در بد آخر قمیص خواجه که زمگیں زخون ما بودست شراراششر جمبورکهندساما ن سوخت روائے برکلیسا، قبار سلطان سوخت

طوا ف اندرسشت بهن سر كنا وعشوه ونازتيال مست د ما وم نو خدا وندا ن تراث که بیزار از خدا یا ن کهن سبت ز چور رمزنا ں کم کو که رمیرو مناع نوشش اغود امزن بن اگر تاج کئی جمهور پیش بیشگامه یا در آنجن بهت بوسس اندر ول آدم نرمیرفه رص بهان انش میان مرزغی بت عروسس ا قندار سحرفن را بهان بیاک زلون بیشکرست نَا مُد نا دِستَ بِي مِهِ عُرِدادِ اگرخمرونه مان کویل بهبیت رص مرزغن- أنشدان

ماغرنس راسحراز با دؤ خورشيدا فروخت ورنه ورنه ورنه ورنه الله الله الله الله الله الله ورو فطرشس دوق مي آئينه فام اورو ارمضيتان آزل كوكب عامع آورو نت ازادل اورو نه ماست اورد لالدار واغ حب كرسور وواست آورو

دوشس رفتم برتما ثنائے خرایات فرگ نتوخ گفناری رندسے ولم از وست ربود گفت این سین کلیساکر با بی درف صحبت وخرك زمره وشنس اسك ومرود اس خرابات فراكست وزا ثيريش انخير مذموم شمسا رندنمسا محسدو نك أبررا بنزاز وسئ وكشمسدم حشمنر واشت ترا روس سارك وبوو يوسانسان المريخ كرات في رشت غوساست اكرتاب توان توفروه

تواگر و گری جب زیاریا نمبت میات مرکه اندر گروصدق و صفا بودهٔ ناموس بایت وعویت صدق و صفا بردهٔ ناموس بایت بیرما گفت سل زسیم بها بد اندود فاست گفتم بنو است را به نهانتخانتر رسیت فاست گفتم بنو است را به نهانتخانتر رسیت

> خطات المسال مشرقی با ده دشیداست زمینات فرنا-مشرقی با ده دشیداست زمینات فرنا-مشرقی نبیت اگر تو بیر دیر بنیرشکسد

مُسَكِرِ نُورًا وَ إِو الْمُسْتِدِونَ نَدْ بِسِرَا مُوحِثُ چوشش زو نول پر رک میده تفدیر رست ما فیا تنگ ول از شور ش سنان شوی غود نوانصاف بده این بهمینگامه کرست؟ "بوکی خود برجمن راه نما نشد زخت ور شرا م حروا شن که کارار سرت ف المراودو غوغائے کا رفانہ ایسنگری زمن كلياً ككيا المنون كليسا ازان نو

نخلے کہ شرخراج بردی نہسیدزمن غ بشت وسيدره وطويا اران نو نفی برکه وروسسرا رو ازان من صهارت باكية أوم وحوا ازان نو معن بی و ندرو و کبوتر ازان من طنس بها وسنهم ينيفت ازان تو

مرو بنده کریاس پوشه و محن نصب نواجرنا كرده كار زخت حسرر زغوے فٹانی من لیسل مناتم والی زاشكي كودكيامن كوبرستام ابمر ر فون من جوزلو منديي كليسا را ب که تا زه نوا می ترا دو از رک ساز مے کرمٹ بشتر کر از دیرساغ انداز م

ولي سنام- سازاسيد رك) داو- ج كس

مغان و درمون اس را نظام تا زه دېم بنائے مب کده است کهن بر اندازیم بربزم تحب وكالمسبرح وبكراندازيم ف این جمد سکاند رستان 0 3 8

می خورد مردم فرق مانیج و ناب می موردم ماشیم است ماسکندر خضر در طلما ت گفت ماسکندر خضر در طلما ت گفت

> وروانه اوا شناس درماست ازگر دشس است با جدواند

ب راناله از شی مغزی است م که طوف حرم کرده م سے کرف كرينس تان نعره لائت يُهوزوه م ولم بنور تون ما شا سي محود ارو وسيم برما وه باربات ترزمو زوه م كل فوت كري الم المراب عن المراب عن المراب كالمراج عن زروز كارسي وند ران فی کس ترا بدستار دند مرول محنار ثنا خارسے تو نشخر

خارط وبرنا وبريا ن دا سال و ما ب شرا د يشم را بنائی افزا برسينيز مره و آب روان روت و و كالسيدراف رسي في آورو عامية فز، عان بغم، بوت وسن کے برا در من نزا از زندگی دا وم نفال ب رامرک کال مرک را خوا گرا ر

طافت عمو ورثونست اكر سندرا کارگاه کیشماز المركة وراء المالية ازنزاکت اے طبع مؤسکاف وئیرس کردم بادے زمارے شاعر مالینگند کے تو اند گفت سٹرح کارزارزندگی "می بر درکشن حالی جو سربشکند" ورجال ما نند جحبے کومہا ارتشیب مم فراز آگاہ شو یا مثال بیل بے زنهارنیز فارغ اربیت و مبندراہ شو ال کال چیدی منال زنشنی ا فارحم می رویداز با وسیار من وسمررت اروسيون عوانی زورد برن سالنسبت تدارد کاریا دوں ممن کا ل عتق

نفذ تناعم ورغور با زار سم

منطی گفت جسرا دا و کروبر منب فرما ن دوبر ما که نوابی منب کی گفت دوبر ما که نوابی

كتاب المنتخبين المنتالي المنتالي المنتالي الم

UTHOR	Λ915/2)/2/ - μη1 ACC. N 123 - 123 - 12	افيال: افيال: بيام ه
Date PITTING	No. Date No.	WE TIME
1. The Boo	MAULANA AZAD ALIGARH MUSLIM UN RULES:— k must be returned on the d	

- above.
- A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over-due.